

Lovforslag nr. L 232. Fremsat den 16. april 1997 af fødevarerministeren (Bjørn Westh, fg.)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om veterinærvæsenet samt om udøvelse af dyrlægegerning

(Ændret organisation og opgave)

§ 1

I lov om veterinærvæsenet samt om udøvelse af dyrlægegerning, jf. lovbekendtgørelse nr. 492 af 28. juni 1990, som ændret ved lov nr. 171 af 16. marts 1994, foretages følgende ændringer:

1. Lovens *titel* affattes således: »Lov om dyrlægegerning m.v.«.

2. *Kapitel 1* affattes således:

»Kapitel I

Anvendelsesområde

§ 1. Loven omfatter retten til at udøve dyrlægegerning, dyrlægers rettigheder og pligter samt Det Veterinære Sundhedsråd.«.

3. § 2, *stk. 1 og 2*, affattes således:

»Det Veterinære Sundhedsråd består af en af ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri udpeget repræsentant for Veterinær- og Fødevaredirektoratet og 5 andre medlemmer.

Stk. 2. Medlemmerne udnævnes af kongen for 6 år ad gangen.«.

4. I § 2, *stk. 3*, udgår: »veterinær levnedsmiddelhygiejne,«.

5. § 3, *stk. 2*, affattes således:

»*Stk. 2.* Rådet skal være rådgivende for ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri i sa-

ger af principiel karakter vedrørende forhold af veterinær betydning.«.

6. I § 3, *stk. 3*, udgår: »- eventuelt gennem veterinærdirektoratet -«.

7. § 4, *stk. 3*, affattes således:

»*Stk. 3.* Såfremt behovet for dyrlægehjælp ikke kan fyldestgøres af autoriserede dyrlæger, kan ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri meddele veterinærstuderende, der opfylder nærmere fastsatte studiekrav, midlertidig tilladelse til at bistå autoriserede dyrlæger under udøvelse af dyrlægegerning.«.

8. § 4, *stk. 4, 1. pkt.*, affattes således:

»Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte bestemmelser, der åbner mulighed for, at personer, der ikke er uddannet som dyrlæge, yder autoriserede dyrlæger assistance under disses udøvelse af dyrlægegerning, der omfattes af bestemmelserne i *stk. 1, litra b, c, d, og e.*«.

9. I § 5, *stk. 1, 2, 5 og 7, og § 2, pkt.*, ændres »Veterinærdirektoratet« til: »Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri.«.

10. I § 6, *stk. 1 og 3, 3 steder i § 8, 1. pkt., i § 12, stk. 1 og 3, § 15, stk. 4, og § 16* ændres »veterinærdirektoratet« til: »ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri.«.

11. § 6, *stk. 2*, affattes således:

»Stk. 2. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri afgør på grundlag af indstilling herom fra et nævn, jf. stk. 3, inden for hvilke grene af dyrlægernes arbejdsområde en dyrlæge kan opnå tilladelse til at betegne sig som specialist, og fastsætter de nærmere betingelser, hvorunder en sådan tilladelse kan opnås.«

12. I § 7, stk. 2, 1. pkt., ændres »Veterinærdirektoratet« til: »Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri«.

13. § 7, stk. 4, affattes således:

»Stk. 4. Enhver autoriseret dyrlæge skal afgive de indberetninger og anmeldelser, som ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri afkræver ham med henblik på konstatering og bekæmpelse af sygdomme hos husdyrene samt vedrørende den veterinære levnedsmiddelkontrol og det veterinære levnedsmiddeltilsyn. Endvidere skal han på forlangende give ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri enhver oplysning om forhold i forbindelse med hans udøvelse af dyrlægegerning. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler for, i hvilket omfang og på hvilken måde dyrlæger af hensyn til indberetnings- og anmelderpligten, skal føre ordnede optegnelser over visse dele af deres virksomhed.«

14. § 12, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Under sagens behandling har den pågældende dyrlæge ret til at optræde ved eller i forening med en af ham valgt tillidsmand, ligesom han og tillidsmanden på hans vegne har ret til at gøre sig bekendt med samtlige sagens akter, således som disse foreligger for ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri.«

15. I § 15, stk. 1, ændres »kan landbrugsministeren efter indstilling fra veterinærdirektoratet og« til: »kan ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri«.

16. I § 15 a, stk. 1, 1. pkt., udgår: »overfor veterinærdirektoratet«.

17. I § 15 a, stk. 1, 3. pkt., udgår: »til veterinærdirektoratet«.

18. § 15 a, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2 Såfremt ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri afslår at tillade generhver-

velse af fraskrevne rettigheder, kan afgørelsen efter reglerne i § 13 forlanges indbragt for domstolene.«

19. § 18, stk. 4, affattes således:

»Stk. 4. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri fører tilsyn med de i henhold til stk. 1 godkendte laboratorier og de virksomheder, der opnår autorisation i henhold til stk. 2. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte nærmere regler for udøvelse af tilsynet, herunder om betaling for tilsynet og om morarenter og om gebyr for erindringsskrivelser ved for sen betaling. Der er udpantningsret for disse beløb.«

20. I Kapitel X affattes overskriften således:

»Kapitel X

Administration, straffebestemmelser«

21. Efter § 18 indsættes i kapitel X:

»§ 18 a. Henlægger ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri sine beføjelser efter loven til institutioner under Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri, kan ministeren for fødevarer landbrug og fiskeri fastsætte regler om adgangen til at klage over disse myndigheders afgørelser, herunder om, at afgørelserne ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed. Dette gælder dog ikke sager efter kapitel VII.

Stk. 2. Efter forhandling med den pågældende minister eller vedkommende kommunale organisation kan ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri fastsætte regler om andre offentlige myndigheders eller institutioners medvirken ved varetagelse af opgaver efter loven. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler om adgangen til at klage over disse myndigheder og institutioners afgørelser, herunder om at afgørelserne ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed.

Stk. 3. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler om private institutioners medvirken ved varetagelse af opgaver efter loven eller efter regler fastsat i medfør af loven og om klage over disse institutioners afgørelse.«

22. § 19, stk. 5, affattes således:

»Stk. 5. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.«.

§ 2

Loven træder i kraft den 1. juni 1997.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Ved kongelig resolution af 30. december 1996 blev det daværende Landbrugs- og Fiskeriministerium ændret til Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri, og til dette ministerium overførtes sager vedrørende ernærings- og levnedsmiddellovgivningen samt Levnedsmiddelstyrelsen.

Herved blev kontrollen med levnedsmidler, der udføres gennem Levnedsmiddelstyrelsen og Veterinærdirektoratet samlet under samme ministerium. For at sikre den fornødne organisatoriske integration af den samlede statslige levnedsmiddelkontrol med henblik på at etablere en enstrengt kontrolinstitution, der dækker hele fødevarerproduktionen fra jord til bord, vil de to institutioner organisatorisk skulle sammenlægges til et direktorat.

En sådan samling nødvendiggør en ændring af lov om veterinærvesenet samt om udøvelse af dyrlægegerning, jf. lovbekendtgørelse nr. 402 af 28. juni 1990, som ændret ved lov nr. 171 af 16. marts 1994, der bl.a. indeholder regler om det nuværende Veterinærdirektorat og dets opgaver. Disse bestemmelser vil skulle tilpasses den organisatoriske struktur på området.

Samtidig foreslås det at gennemføre en modernisering af loven, således at de specifikke regler om Veterinærdirektoratets opgaver og ledelsesforhold udelades.

Dette indebærer, at loven efter forslaget ændres således, at de enkelte beføjelser tillægges ministeren. Ministeren vil i overensstemmelse med gældende praksis kunne videredelegere disse beføjelser til egne styrelser, eller til styrelser under andre ministerier eller til kommunale institutioner m.v., jf. forslagets § 1, nr. 21.

Under den hidtidige struktur har Veterinærdirektoratet varetaget såvel opgaverne forbundet med overvågningen af sundhedstilstanden blandt husdyrene som opgaverne med den veterinære levnedsmiddelkontrol og -tilsyn inden for kød-, mælke-, æg- og fiskeområderne.

Tilsvarende har Levnedsmiddelstyrelsen varetaget overtilsynet med levnedsmiddelkontrollen generelt,

herunder den tværgående regulering af og kontrol med tilsætningsstoffer og levnedsmiddelforeninger m.v.

Ved en sammenlægning af Veterinærdirektoratet og Levnedsmiddelstyrelsen til et direktorat vil alle nuværende funktioner skulle opretholdes, og der vil således blive tale om et direktorat med et meget bredt fagligt ansvarsområde. Dette vil ud over det veterinærfaglige område omfatte bl.a. kemi, mikrobiologi, toksikologi, farmakologi og ernæringsvidenskab.

Henset hertil vil det således ikke være hensigtsmæssigt at fastholde den nuværende lovs uddannelsesmæssige krav til institutionens chef.

Det skal dog bemærkes, at funktionen som veterinærdirektør forudsættes opretholdt inden for rammerne af det samlede direktorat. Af hensyn til de særlige faglige krav ved og effektiviteten i en sygdomsbekæmpelsessituation, forudsættes veterinærdirektørfunktionen tildelt selvstændig kompetence for så vidt angår beredskab vedrørende smitsomme husdyrsygdomme. Veterinærdirektøren forudsættes at have en faglig og uddannelsesmæssig baggrund inden for sit kompetenceområde.

Det forudsættes videre, at kompetencen i lovens § 5 om autorisation af dyrlæger m.v. varetages af veterinærdirektørfunktionen.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Ingen.

Forholdet til EU-retten

Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.

Erhvervsøkonomiske konsekvenser

Ingen.

Miljømæssige konsekvenser

Ingen.

Følgende organisationer har været hørt over lovforslaget.

Landbrugsrådet
 De Danske Landboforeninger
 Dansk Familielandbrug
 Den Danske Dyr lægeforening
 Det Danske Fjerkræråd
 Dansk Slagtefjerkræ
 Danske Slagterier
 Kødbranchens Fællesråd
 Kødindustriens Fabrikantforening
 Forbrugerrådet
 Landsudvalget for Kvæg
 Landsudvalget for Svin
 Dansk Pelsdyravlerforening
 Mejeriforeningen.

Endvidere har Det Veterinære Sundhedsråd været hørt over lovforslaget.

Bemærkninger til de enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Efter forslaget ændres lovens titel, således at det allerede her præciseres, at sigtet med loven er en regulering af dyrlægegerningen.

Til nr. 2

Det præciseres her, at hovedsigtet med loven fortsat er dyrlægernes rettigheder og pligter. I tilknytning hertil vil loven som hidtil omfatte en række bestemmelser om medicinanvendelse samt om Det Veterinære Sundhedsråd.

Til nr. 3 og 4

Ændringen er en konsekvens af ændringen af kapitel 1. Som nævnt i de almindelige bemærkninger forudsættes funktionen som veterinærdirektør opretholdt i det samlede direktorat. Det vil derfor være naturligt, at ministeren for fødevarer, landbrug og fi-

skeri udpeger den, der varetager denne funktion, som medlem af Det Veterinære Sundhedsråd.

Med hensyn til Det Veterinære Sundhedsråds arbejdsopgaver præciseres det, at disse ikke længere omfatter levnedsmiddelhygiejne. Det fremgår af, at kravene til de 3 medlemmer, der skal være lærere ved Den kgl. Veterinær- og Landbohøjskole, ikke længere skal have indsigt i dette område.

Til nr. 5-19

Ændringerne er en konsekvens af moderniseringen af lovens bemyndigelser, jf. det under de almindelige bemærkninger anførte.

Til nr. 21

I overensstemmelse med almindelig lovteknisk praksis anføres her en bestemmelse, der regulerer proceduren ved viderelegation: En minister vil altid have adgang til at fastlægge forholdene for styrelser m.v., der hører under vedkommende ministers forretningsområde, herunder også adgangen til at viderelegere sine beføjelser til disse styrelser m.v. Ønskes beføjelser viderelegeret til eller varetages af opgaver udlagt til styrelser under andre ministerier eller til kommunale institutioner, skal dette ske efter forhandling med vedkommende minister eller kommunale organisation, f.eks. Kommunernes Landsforening.

Bestemmelsen indeholder også mulighed for at fastsætte regler om klage, herunder afskæring af klage. Denne beføjelse ventes udnyttet i overensstemmelse med almindelige forvaltningsretlige principper, hvorefter hovedreglen er, at en administrativ afgørelse i almindelighed kan påklages en gang til højere administrativ myndighed.

Til nr. 22

Ændringen er en konsekvens af ændring af straffeloven.

Bilag

*I dette bilag er (med mindre skrift)
indsat den gældende formulering af de bestemmelser,
der berøres af lovforslaget*

1. Lovens *titel* affattes således: »Lov om dyrlægegering m.v.«.

2. *Kapitel 1* affattes således:

»Kapitel I

Anvendelsesområde

§ 1. Loven omfatter retten til at udøve dyrlægegering, dyrlægers rettigheder og pligter samt Det Veterinære Sundhedsråd.«.

Kapitel I

Veterinærdirektoratet

§ 1. Veterinærdirektoratet, der hører under landbrugsministeriet, har til opgave
at føre tilsyn med landets veterinærvæsen,
at følge sundhedstilstanden blandt husdyrene i Danmark og i fornødent omfang i andre lande samt

at overvåge den veterinære levnedsmiddeltkontrol og det veterinære levnedsmiddeltilsyn i henhold til den til enhver tid gældende lovgivning herom.

Stk. 2. Landbrugsministeren kan overdrage veterinærdirektoratet at varetage veterinære opgaver, som efter lovgivningen påhviler ministeren.

Stk. 3. Veterinærdirektoratet ledes af en direktør, som skal være dyrlæge. Efter indhentede udtalelser fra Det veterinære sundhedsråd og veterinærdirektoratet fastsætter landbrugsministeren veterinærdirektoratets organisation under hensyntagen til de veterinære opgaver der til enhver tid foreligger.

3. § 2, *stk. 1 og 2*, affattes således:

»Det Veterinære Sundhedsråd består af en af ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri udpeget repræsentant for Veterinær- og Fødevaredirektoratet og 5 andre medlemmer.

Stk. 2. Medlemmerne udnævnes af Kongen for 6 år ad gangen.«.

4. I § 2, *stk. 3*, udgår: »veterinær levnedsmiddelhygiejne,«.

§ 2. Det veterinære sundhedsråd består af veterinærdirektøren og 5 andre medlemmer.

Stk. 2. De 5 medlemmer beskikkes af kongen for 6 år ad gangen.

Stk. 3. 3 af medlemmerne skal være lærere ved Den kgl. Veterinær- og Landbohøjskole og have særlig indsigt enten i medicinske eller kirurgiske sygdomme (herunder fødsels-hjælp), veterinær retsmedicin, veterinær levnedsmiddelhygiejne, patologisk anatomi eller farmakologi. 2 af medlemmerne skal være praktiserende dyrlæger.

5. § 3, *stk. 2*, affattes således:

»*Stk. 2.* Rådet skal være rådgivende for ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri i sager af principiel karakter vedrørende forhold af veterinær betydning.«.

6. I § 3, *stk. 3*, udgår: »- eventuelt gennem veterinærdirektoratet -«.

Stk. 2. Rådet skal være rådgivende for landbrugsministeriet og veterinærdirektoratet i sager af principiel karakter vedrørende forhold af veterinær betydning.

Stk. 3. Rådet er berettiget til - eventuelt gennem veterinærdirektoratet - at afkræve

dyrlæger oplysninger af betydning for rådets afgørelse af forelagte sager.

7. § 4, stk. 3, affattes således:

»Stk. 3. Såfremt behovet for dyrlægehjælp ikke kan fyldestgøres af autoriserede dyrlæger, kan ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri meddele veterinærstuderende, der opfylder nærmere fastsatte studiekrav, midlertidig tilladelse til at bistå autoriserede dyrlæger under udøvelse af dyrlægegerning.«.

Stk. 3. Såfremt behovet for dyrlægehjælp ikke kan fyldestgøres af de autoriserede dyrlæger, kan veterinærdirektoratet efter bemyndigelse fra landbrugsministeriet meddele veterinærstuderende, der opfylder nærmere af veterinærdirektoratet fastsatte studiekrav, midlertidig tilladelse til at bistå autoriserede dyrlæger under udøvelse af dyrlægegerning.

8. § 4, stk. 4, 1. pkt., affattes således:

»Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte bestemmelser, der åbner mulighed for, at personer, der ikke er uddannet som dyrlæge, yder autoriserede dyrlæger assistance under disses udøvelse af dyrlægegerning, der omfattes af bestemmelserne i stk. 1, litra b, c, d, og e.«.

Stk. 4. Landbrugsministeren kan efter indhentet udtalelse fra Det veterinære sundhedsråd, Landbrugsrådet og Danske Husmandsforeninger og efter forhandling med Den danske Dyrlægeforening fastsætte bestemmelser, der åbner mulighed for, at personer, der ikke er uddannet som dyrlæge, yder autoriserede dyrlæger assistance under disses udøvelse af dyrlægegerning, der omfattes af bestemmelserne i stk. 1, litra b, c, d og e. Ministeren fastsætter i det omfang, han anser det for nødvendigt, bestemmelser om, hvilke uddannelseskra de pågældende skal opfylde. Ministeren kan bestemme, hvilken faglig betegnelse sådanne personer må anvende, samt at en således fastsat betegnelse kun må anvendes af personer, der har gennemgået den uddannelse og bestået den prøve, som ministeren har foreskrevet.

9. I § 5, stk. 1, 2, 5 og 7, og § 8, 2. pkt., ændres »Veterinærdirektoratet« til: »Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri«.

10. I § 6, stk. 1 og 3, 3 steder i § 8, 1. pkt., i § 12, stk. 1 og 3, § 15, stk. 4, og § 16 ændres »veterinærdirektoratet« til: »ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri«.

11. § 6, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri afgør på grundlag af indstilling herom fra et nævn, jf. stk. 3, inden for hvilke grene af dyrlægernes arbejdsområde en dyrlæge kan opnå tilladelse til at betegne sig som specialist, og fastsætter de nærmere betingelser, hvorunder en sådan tilladelse kan opnås.«.

§ 5. Veterinærdirektoratet meddeler efter begæring autorisation som dyrlæge til den, der har bestået veterinæreksamen ved Den kgl. Veterinær- og Landbohøjskole.

Stk. 2. Veterinærdirektoratet kan meddele personer, der i udlandet har gennemgået en uddannelse, som kan sidestilles med den i stk. 1 nævnte uddannelse, autorisation som dyrlæge her i landet. Autorisationen kan gøres betinget af, at den pågældende forinden har fulgt undervisningen i visse fag ved Den kgl. Veterinær- og Landbohøjskole og eventuelt aflagt prøve i disse fag. I autorisationen kan fastsættes begrænsninger i de pågældendes udøvelse af dyrlægegerning, ligesom den kan tidsbegrænses.

Stk. 5. Veterinærdirektoratet kan efter erklæring fra Det veterinære sundhedsråd og retslægerrådet nægte at meddele en dyrlæge autorisation, såfremt den pågældende må antages at være uegnet til at udøve dyrlægegerning på grund af varig eller med mellemrum indtrædende mangelfuld sjælstilstand, hvad enten denne skyldes sindssygd om, anden særlig svækkelse eller misbrug af alkohol, euforiserende stoffer og lign. Autorisation kan endvidere nægtes under de i straffelovens § 78, stk. 2, nævnte omstændigheder.

Stk. 7. Veterinærdirektoratet offentliggør navnene på dyrlæger, der autoriseres.

§ 6. En dyrlæge må ikke uden særlig tilladelse betegne sig som specialist. En sådan tilladelse meddeles af veterinærdirektoratet efter indstilling fra et i medfør af stk. 3 nedsat specialistnævn.

Stk. 2. Landbrugsministeren afgør på grundlag af en gennem veterinærdirektoratet fremsendt indstilling fra et nævn sammensat som anført i stk. 3, inden for hvilke grene af

dyrlægernes arbejdsområde en dyrlæge kan opnå tilladelse til at betegne sig som specialist, og fastsætter de nærmere betingelser, hvorunder en sådan tilladelse kan opnås.

Stk. 3. På veterinærdirektoratets foranstaltning nedsættes i hvert enkelt tilfælde et specialistnævn bestående af 4 medlemmer, hvoraf 2 udpeges af det veterinærvidenskabelige fagråd og 2 af Den danske Dyrlægeforening.

§ 8. Såfremt veterinærdirektoratet anser det for ønskeligt, at der føres kontrol med en dyrlæges ordinationer af euforiserende stoffer, kan veterinærdirektoratet pålægge ham at føre nøjagtige optegnelser om disse ordinationer, herunder om ordinationernes tidspunkt, art og mængde, dyrets art, dets ejers navn og adresse samt indikationen for ordinationen, og at indsende disse optegnelser til veterinærdirektoratet efter nærmere af dette fastsatte bestemmelser. Veterinærdirektoratet fastsætter, hvad der i denne paragraf skal forstås ved euforiserende stoffer.

§ 12. Opstår der spørgsmål om fratagelse af rettigheder i henhold til § 11 eller § 11 a, forelægger veterinærdirektoratet sagen for Det veterinære sundhedsråd. Forinden rådet tager stilling til sagen, skal det give dyrlægen lejlighed til at udtale sig skriftligt og mundtligt. Er der tale om fratagelse af rettigheder som følge af mangelfuld sjælstilstand, skal sagen endvidere forelægges retslægerrådet.

Stk. 3. Finder veterinærdirektoratet efter at have indhentet de i stk. 1 nævnte udtalelser, at der bør ske fratagelse af rettigheder, afgiver det indstilling til landbrugsministeren, der træffer afgørelse i sagen.

§ 15, *stk. 4.* Når en dyrlæge helt eller delvis har mistet retten til at ordinere euforiserende stoffer, skal veterinærdirektoratet træffe en ordning, således at en anden dyrlæge foretager de til dyrlægens praksis fornødne ordinationer af sådanne stoffer.

§ 16. Når en dyrlæge mister, fraskriver sig eller generhverver en eller flere af de i § 11, stk. 1 og 2, og § 15, stk. 1, nævnte rettigheder, udsender veterinærdirektoratet i fornødent omfang meddelelse herom. Dog giver Sundhedsstyrelsen apotekerne meddelelse om bortfald, fraskrivelse eller generhvervelse af en dyrlæges ret til at foreskrive receptpligtige lægemidler.

12. I § 7, *stk. 2, 1. pkt.*, ændres »Veterinærdirektoratet« til: »Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri«.

Stk. 2. En autoriseret dyrlæge, der ønsker at udøve de i § 4, stk. 1, litra a-c, omhandlede rettigheder, skal registreres i veterinærdirektoratet som praktiserende dyrlæge. Enhver praktiserende dyrlæge er forpligtet til på begæring at yde den første fornødne hjælp til alvorligt tilskadekomne dyr eller dyr med smertevoldende sygdomme eller fødselshindringer, når hurtig hjælp efter de foreliggende oplysninger må anses for nødvendig. Har dyrlægen gyldigt forfald, eller kan rettidig hjælp ydes af en anden, som efter forholdene er nærmere dertil, er dyrlægen dog fritaget for den omhandlede forpligtelse.

13. § 7, *stk. 4*, affattes således:

»*Stk. 4.* Enhver autoriseret dyrlæge skal afgive de indberetninger og anmeldelser, som ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri afkræver ham med henblik på konstatering og bekæmpelse af sygdomme hos husdyrene samt vedrørende den veterinære levnedsmiddelkontrol og det veterinære levnedsmiddeltilsyn. Endvidere skal han på forlangende give ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri enhver oplysning om forhold i forbindelse med hans udøvelse af dyrlægegerning. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler for, i hvilket omfang og på hvilken måde dyrlæger af hensyn til indberetnings- og anmeldepligten, skal føre ordnede optegnelser over visse dele af deres virksomhed.«

Stk. 4. Enhver autoriseret dyrlæge skal afgive de indberetninger og anmeldelser, som veterinærdirektoratet afkræver ham med henblik på konstatering og bekæmpelse af sygdomme hos husdyrene samt vedrørende den veterinære levnedsmiddelkontrol og det veterinære levnedsmiddeltilsyn. Endvidere skal han på forlangende give direktoratet enhver oplysning om forhold i forbindelse med hans udøvelse af dyrlægegerning. Landbrugsministeren kan fastsætte regler for, i hvilket omfang og på hvilken måde dyrlæger af hensyn til indberetnings-, og anmeldepligten skal føre ordnede optegnelser over visse dele af deres virksomhed.

14. § 12, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Under sagens behandling har den pågældende dyrlæge ret til at optræde ved eller i forening med en af ham valgt tillidsmand, ligesom han og tillidsmanden på hans vegne har ret til at gøre sig bekendt med samtlige sags akter, således som disse foreligger for ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri.«.

Stk. 2. Under sagens behandling i veterinærdirektoratet har den pågældende dyrlæge ret til over for dette at optræde ved eller i forening med en af ham valgt tillidsmand, ligesom han og tillidsmanden på hans vegne har ret til at gøre sig bekendt med samtlige sags akter, således som disse foreligger for veterinærdirektoratet.

15. I § 15, stk. 1, ændres »kan landbrugsministeren efter indstilling fra veterinærdirektoratet og« til: »kan ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri«.

§ 15. Dersom en dyrlæge, hvem der er meddelt pålæg efter § 8, begår væsentlig overtrædelse af pålægget, eller dersom det af hans optegnelser fremgår, at han ordinerer euforiserende stoffer på uforsvarlig måde, kan landbrugsministeren efter indstilling fra veterinærdirektoratet og efter forhandling med Det veterinære sundhedsråd fratage ham retten til at ordinere alle eller enkelte grupper af disse stoffer for en tid fra 1 til 5 år eller indvidere videre.

16. I § 15 a, stk. 1, 1. pkt., udgår: »overfor veterinærdirektoratet«.

17. I § 15 a, stk. 1, 3. pkt., udgår: »til veterinærdirektoratet«.

18. § 15 a, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2 Såfremt ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri afslår at tillade generhvervelse af fraskrevne rettigheder, kan afgørelsen efter reglerne i § 13 forlanges indbragt for domstolene.«.

§ 15 a. En dyrlæge kan overfor veterinærdirektoratet fraskrive sig sin autorisation eller en eller flere af de i § 11, stk. 2, omhandlede rettigheder. Fraskrivelsen kan være begrænset til at angå ordinerer af euforiserende

stoffer eller en nærmere angiven gruppe af sådanne stoffer. Autorisationen eller fraskrevne rettigheder generhverves, når en fastsat tidsfrist fra fraskrivelsen er udløbet, og kan i øvrigt generhverves efter ansøgning til veterinærdirektoratet, såfremt der ikke foreligger omstændigheder, der ville kunne begrunde fragelse af autorisationen eller rettigheder efter § 11 eller § 11 a.

Stk. 2. Såfremt veterinærdirektoratet afslår at tillade generhvervelse af fraskrevne rettigheder, kan afgørelsen påklages til landbrugsministeren, hvis afgørelse efter reglerne i § 13 kan forlanges indbragt for domstolene.

19. § 18, stk. 4, affattes således:

»Stk. 4. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri fører tilsyn med de i henhold til stk. 1 godkendte laboratorier og de virksomheder, der opnår autorisation i henhold til stk. 2. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte nærmere regler for udøvelse af tilsynet, herunder om betaling for tilsynet og om morarenter og om gebyr for erindringsskrivelser ved for sen betaling. Der er udpantningsret for disse beløb.«.

Stk. 4. Veterinærdirektoratet fører tilsyn med de i henhold til stk. 1 godkendte laboratorier og de virksomheder, der opnår autorisation i henhold til stk. 2. Landbrugsministeriet kan fastsætte nærmere regler for udøvelsen af tilsynet, herunder om betaling for tilsynet.

20. I Kapitel X affattes overskriften således:

»Kapitel X

Administration, straffebestemmelser«

Kapitel X

Straffebestemmelser

21. Efter § 18 indsættes i kapitel X:

»§ 18 a. Henlægger ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri sine beføjelser efter loven til institutioner under Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri, kan ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri fastsætte regler om adgangen til at klage over disse myndigheders afgørelser, herunder om, at afgørelserne

ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed. Dette gælder dog ikke sager efter kapitel VII.

Stk. 2. Efter forhandling med den pågældende minister eller vedkommende kommunale organisation kan ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri fastsætte regler om andre offentlige myndigheders eller institutioners medvirken ved varetagelse af opgaver efter loven. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler om adgangen til at klage over disse myndigheder og institutioners afgørelser, herunder om, at afgørelserne ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed.

Stk. 3. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler om private institutioners medvirken ved varetagelse af opgaver efter loven eller efter regler fastsat i medfør af loven og om klage over disse institutioners afgørelse.«.

22. § 19, stk. 5, affattes således:

»*Stk. 5.* Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.«.

Stk. 5. For overtrædelser der begås af et aktieselskab, anpartsselskab, andelsselskab eller lignende, kan der pålægges selskabet som sådant bødeansvar.

Skriftlig fremsættelse (16. april 1997)

Fødevareministeren (Bjørn Westh, fg.):

Hermed skal jeg for det høje Ting fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om veterinærvæsenet samt om udøvelse af dyrlægegering. (Ændret organisation og opgave).

(Lovforslag nr. L 232).

Lovforslaget skal ses i sammenhæng med oprettelsen af Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri ved kgl. resolution af 30. december 1996. Der skete herved en samling af kontrollen med levnedsmidler, som udføres gennem Levnedsmiddelstyrelsen og Veterinærdirektoratet.

For at sikre den fornødne organisatoriske integration af den samlede statslige levnedsmiddelkontrol, vil det være hensigtsmæssigt organisatorisk at sammenlægge de to institutioner til et direktorat.

Den gældende lov om veterinærvæsenet samt om udøvelse af dyrlægegering indeholder bl. a. regler om det nuværende Veterinærdirektorat og dets opgaver. Det foreslåede nye direktorat vil imidlertid også skulle varetage opgaver, som hidtil er blevet varetaget af Levnedsmiddelstyrelsen. Direktoratet vil således få et bredt fagligt ansvarsområde, idet det ud over opgaver på det veterinære område til-

lige skal varetage opgaver inden for områderne kemi, toksikologi, farmakologi og ernæringsvidenskab m.v. Det er derfor ikke hensigtsmæssigt at fastholde den gældende lovs bestemmelser om Veterinærdirektoratets opgaver og ledelse. Funktionen som veterinærdirektør forudsættes imidlertid opretholdt inden for rammerne af det samlede direktorat. Veterinærdirektørfunktionen forudsættes af hensyn til de særlige faglige krav i forbindelse med bekæmpelse af husdyrsygdomme og af hensyn til bekæmpelsens effektivitet tildelt selvstændig kompetence for så vidt angår beredskabet vedrørende smitsomme husdyrsygdomme. Det forudsættes også, at kompetencen vedrørende autorisation m.v. af dyrlæger varetages af veterinærdirektørfunktionen. Veterinærdirektøren forudsættes at have faglig og uddannelsesmæssig baggrund inden for sit kompetenceområde.

Herudover indeholder lovforslaget en modernisering af loven således, at de enkelte beføjelser tillægges ministeren. Ministeren vil i overensstemmelse med gældende praksis kunne videredelegere disse beføjelser.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget og de dertil knyttede bemærkninger, anbefaler jeg forslaget til Folketingets velvillige behandling.